

**ПРАВИЛНИК О ДИСЦИПЛИНСКИМ МЕРАМА И
ПОСТУПКУ ЊИХОВОГ ИЗРИЦАЊА У СЛУЧАЈЕВИМА
УТВРЂЕНЕ ПОВРЕДЕ АНТИДОПИНГ ПРАВИЛА**

Пикадо федерације Србије

На основу члана 38. Статута Пикадо федерације Србије и члана 10. став 1. тачка 1) Закона о спречавању допинга у спорту („Службени гласник Републике Србије”, број 111/14), а у складу са Светским антидопинг кодексом и правилима Светске пикадо федерације, Управни одбор Пикадо федерације Србије, дана 21. априла 2015. године, донео је

ПРАВИЛНИК О ДИСЦИПЛИНСКИМ МЕРАМА И ПОСТУПКУ ЊИХОВОГ ИЗРИЦАЊА У СЛУЧАЈЕВИМА УТВРЂЕНЕ ПОВРЕДЕ АНТИДОПИНГ ПРАВИЛА

I Предмет уређивања

Члан 1.

Овим правилником утврђују се дисциплинске мере и уређује поступак њиховог изрицања у случајевима утврђене повреде антидопинг правила, у складу са Законом о спречавању допинга у спорту, правилима Светског антидопинг кодекса и Светске пикадо федерације (у даљем тексту: WDF).

Пикадо федерација Србије (у даљем тексту: ПФС) дужна је да обезбеди, у оквирима своје надлежности, да спортистима, спортским стручњацима и другим особама за које је утврђена одговорност за допинг буду изречене одговарајуће дисциплинске мере, у складу са Законом о спречавању допинга у спорту, правилима Светског антидопинг кодекса и надлежног међународног спортског савеза, као и да не призна спортски резултат у чијем постизању је учествовао допинговани спортиста и не дозволи учешће на спортској приредби спортисти, спортском стручњаку и другом лицу у ингеренцији ПФС коме је изречена мера због допинга, или му је изречена, у складу са Законом о спречавању допинга у спорту, казна због учињеног кривичног дела или прекршаја.

ПФС је дужан да обезбеди да се у поступку изрицања мера лицима одговорним за допинг поштује њихова личност и право на одговарајућу правну заштиту (поштовање приватности, правовремени претрес, јемчење права на правно изјашњење, поштено и непристрасно тело за претрес, право на заступника о личном трошку, увид у списе, подношење доказа, стандарде у погледу доказивања допинга, благовремено информисање, правовремена, писмена и образложена одлука, право на жалбу и др.)

II Дефиниција допинга и повреде антидопинг правила

Члан 2

Допинг у спорту је забрањен.

Допинг у спорту, у смислу Закона о спречавању допинга у спорту, јесте постојање једне или више повреда антидопинг правила утврђених Законом.

Члан 3

Повреда антидопинг правила постоји у случајевима:

- 1) присуства забрањене супстанце или њених метаболита или маркера у телесном узорку спортисте;
- 2) коришћења или покушаја коришћења (примена, уношење, убризгавање или конзумирање на било који начин) забрањене супстанце или забрањеног метода (у даљем тексту: допинг средства);
- 3) одбијања, или неприступања без задовољавајућег оправдања, давања узорка после обавештења о допинг контроли или избегавања давања узорка на други начин;

- 4) три везана неиспуњавања обавеза утврђених правилима овлашћене антидопинг организације у погледу доступности спортисте из регистроване тест групе за тестирање изван такмичења, као и непружања података о боравишту и пропуштања објављених тестирања изван такмичења, у периоду прописаном од стране овлашћене антидопинг организације;
- 5) ометања или покушаја ометања било којег дела допинг контроле;
- 6) недозвољеног поседовања допинг средстава;
- 7) неовлашћене продаје, транспорта, слања, испоруке или дистрибуције забрањене допинг супстанце или забрањеног допинг метода (било физички, електронски или неким другим начином) од стране спортисте, особа које помажу спортисти или посредством трећег лица, било ком лицу које је у ингеренцији неке организације у области спорта, или покушај таквог поступања;
- 8) давања или покушаја давања или прописивања или покушаја прописивања допинг средстава;
- 9) саучесништва, подстицања, помагања, подржавања, прикривања, стварања услова или било ког другог вида учествовања у повреди или покушају повреде антидопинг правила или у кршењу изречене мере због повреде антидопинг правила;
- 10) удруживања спортисте или друге особе која је у надлежности овлашћене антидопинг организације са особом која помаже спортисти којој траје изречена мера због повреде антидопинг правила или је у кривичном, прекршајном или другом поступку кажњена због дела које представља повреду антидопинг правила у смислу овог закона, уколико јој казна још увек траје или је прошло мање од шест година од изрицања такве казне или са особом која је посредник или представник такве особе.

Повреда антидопинг правила из става 1. тач. 1), 2), 6), 7), 8) и 9) овог члана не постоји у случајевима одобрених изузетака за терапеутску употребу.

Под особама које помажу спортисти у смислу Закона о спречавању допинга у спорту подразумевају се васпитачи, тренери, менаџери, агенти, особље тима, званичници, здравствени радници и здравствени сарадници и друго особље које ради са или врши третман спортиста који учествују или се припремају за спортско такмичење.

Члан 4

Дужност сваког спортисте је да осигура да ниједна забрањена супстанце не уђе у његово тело. Спортисти су одговорни за присуство било које забрањене супстанце или њених метаболита или маркера у њиховом телесном узорку. У складу с тим, да би се установила повреда антидопинг правила из члана 3. став 1 тачка 1) овог правилника, није неопходно да у поступању спортисте постоји намера, пропуст, немар или свесно коришћење.

Довољан доказ повреде антидопинг правила из члана 3. став 1 тачка 1) овог правилника постоји када је утврђено било шта од следећег: присуство забрањене супстанце или њеног метаболита или маркера у узорку А, а спортиста не захтева анализу узорка Б и узорак Б није анализиран, или је узорак Б анализиран и такође је потврдио присуство забрањене супстанце или њених метаболита или маркера који су нађени у узорку А; или када је узорак Б подељен у две бочице и када анализа узорка у другој бочици потврђује присуство забрањене супстанце или њених метаболита или маркера пронађених у првој бочици.

Повреду антидопинг правила представља присуство било које количине забрањене супстанце или њених метаболита или маркера у телесном узорку спортисте, осим уколико је у Листи забрањених допинг средстава посебно одређена количина која се захтева за постојање повреде или је у складу са

посебним критеријумима установљеним у Листи забрањених допинг средстава или међународним стандардима одобреним од стране Светске антидопинг агенције утврђено да је присуство забрањене супстанце ендогеног порекла.

Члан 5

Коришћење или покушај коришћења допинг средстава може бити установљено било којим поузданим доказом, као што су признање спортисте, изјава сведока, документовани докази, закључци изведени из дужег праћења, укључујући податке који су прикупљени као део биолошког пасоша спортисте, или друге релевантне аналитичке информације.

Дужност сваког спортисте је да не користи допинг средства. Није неопходна намера, пропуст, немар или свесна употреба од стране спортисте да би постојала повреда антидопинг правила из члана 3. став 1 тачка 2) овог правилника.

Успех или неуспех коришћења допинг средстава нису релевантни за установљавање повреде антидопинг правила. Да би настала повреда антидопинг правила довољно је да су забрањена супстанца или забрањени метод коришћени или да је постојао покушај коришћења.

Члан 6

Спортисти и други учесници у обављању спортских активности и делатности дужни су да дозволе и омогуће обављање допинг контроле.

Спортисти који одбије, не приступи, избегне или онемогући допинг тестирање, изрећи ће се мера због повреде антидопинг правила као да је на допинг тесту био позитиван, а у случају таквог покушаја, може му се мера изрећи и ако допинг тест буде негативан.

Члан 7

Поведа антидопинг правила из из члана 3. став 1 тачка 4) овог правилника наступа у случају било које комбинације три везана неиспуњавања обавеза утврђених правилима овлашћене антидопинг организације у погледу доступности спортисте из регистроване тест групе за тестирање изван такмичења (непружања података о боравишту или пропуштање тестирања изван такмичења) у периоду од 12 месеци.

III Доказивање допинга

Члан 8

ПФС има обавезу да утврди да је дошло до повреде антидопинг правила. Повреда антидопинг правила мора бити доказана на уверљив начин, у задовољавајућем степену уверљивости имајући у виду озбиљност изнетих оптужби.

Захтевани степен уверљивости при оцени доказа, у свим случајевима мора бити већи од нивоа подједнаке уверљивости, али мањи од доказивања на нивоу изван сваке основане сумње.

Када је Светским антидопинг кодексом одређено да је терет доказивања на спортисти или другом лицу за кога постоји сумња да је извршило повреду антидопинг правила, за побијање претпоставке или за доказивање одређене чињенице или околности, захтевани степен уверљивости ће бити доказивање на нивоу подједнаке уверљивости.

Члан 9

Чињенице у вези са повредама антидопинг правила могу се утврдити било којим поузданим средствима, укључујући и признање. На доказивање у случајевима допинга примењују се следећа

правила:

1) За аналитичке методе или усвојена ограничења које је одобрила Светска антидопинг агенција након консултација у оквиру релевантне научне заједнице и које су биле предмет стручне оцене, важи претпоставка да су научно валидне. Сваки спортиста или друго лице које жели да побије претпоставку такве научне заснованости, мора као предуслов таквом оспоравању, да обавести Светску антидопинг агенцију о оспоравању и основама за оспоравање. Међународна арбитража за спорт у Лозани (у даљем тексту: ЦАС), на своју иницијативу може, такође, да обавести Светску антидопинг агенцију о таквом оспоравању. На захтев Светске антидопинг агенције, ЦАС ће именовати одговарајуће научне експерте који ће пружити стручну помоћ ЦАС при евалуацији оспоравања. У року од 10 дана од дана пријема обавештења и документације од ЦАС, Светска антидопинг агенција ће имати право да интервенише као странка у спору, појави се као пријатељ суда (амицус цуриае) или на други начин приложи доказе у поступку.

2) За лабораторије које је Светска антидопинг агенција акредитовала или одобрила, важи претпоставка да су спровеле анализу узорака и процедуру чувања у складу са Међународним стандардима за лабораторије. Спортиста или друго лице може побити ову претпоставку доказујући да је дошло до одступања од примене Међународних стандарда за лабораторије, за које је основано сумњати да је проузроковало неповољни аналитички налаз. Ако спортиста или друго лице побије претпоставку указујући да је дошло до одступања од примене Међународних стандарда за лабораторије, за које је основано сумњати да је проузроковало неповољни аналитички налаз, терет доказивања да одступање није проузроковало неповољан аналитички налаз сноси ПФС и/или овлашћена антидопинг организација.

3) Одступање од било којих других Међународних стандарда или другог антидопинг правила или процедуре из Светског антидопинг кодекса или правила антидопинг организације, које није такво да је могло да проузрокује неповољан аналитички налаз или другу повреду антидопинг правила, неће имати утицаја на ништавост доказа који указују на повреду антидопинг правила или резултате који представљају неповољан аналитички налаз. Ако спортиста или друго лице докажу да је дошло до одступања од било којих других Међународних стандарда или другог антидопинг правила или процедуре, за које је основано сумњати да је проузроковало неповољни аналитички налаз или неку другу повреду антидопинг, онда је ПФС и/или овлашћена антидопинг организација дужна да докаже да такво одступање није проузроковало неповољан аналитички налаз или чињенично стање на коме се заснива тврдња да је почињена нека друга повреда антидопинг правила.

4) Чињенице установљене одлуком суда или другог овлашћеног дисциплинског тела, која није подложна жалби, прихватају се као непобитан доказ против спортисте или другог лица на које се односе ове чињенице, осим у случају да спортиста или друго лице докажу да је та одлука супротна начелима природног права.

5) Дисциплинска комисија која води претрес у циљу утврђивања да ли је почињена повреда антидопинг правила има право да утврди да су спортиста или друго лице који су осумњичени за повреду правила, починили повреду, уколико спортиста или друго лице одбију, а обавештени су унапред о претресу у разумном временском року, да учествују у претресу (било лично, било телефонски – како одреди дисциплинска комисија) и да одговоре на питања дисциплинске комисије или овлашћене антидопинг организације, везано за повреду антидопинг правила за коју се терете.

IV Листа забрањених допинг средстава

Члан 10

Листу забрањених допинг средстава утврђује Антидопинг агенција Републике Србије, у складу са Европском конвенцијом о спречавању допинга у спорту и Међународним стандардима за листу забрањених средстава одобреним од стране Светске антидопинг агенције.

Листом забрањених допинг средстава су одређене супстанце и методе које су увек забрањене (на такмичењу и изван такмичења), као и оне које су забрањене само на такмичењу.

Специфичне супстанце су оне супстанце за које постоји већа вероватноћа да ће их спортиста користити у друге сврхе, а не за побољшање спортских перформанси, и које су као такве одређене Листом забрањених допинг средстава.

Члан 11

Спортиста може затражити од Антидопинг агенције Републике Србије да га ослободи забране употребе допинг средстава, у случају када постоји јасна и нужна медицинска потреба.

Антидопинг агенција Републике Србије доноси одлуку о одобравању изузетака за терапеутску употребу, у складу са правилима за одобравање изузетака за терапеутску употребу, односно у складу са Међународним стандардима за процес одобравања изузетака за терапеутску употребу одобреним од стране Светске антидопинг агенције.

V Тестирање и истрага

Члан 12

Антидопинг агенција Републике Србије уређује, одређује, организује и спроводи допинг контролу на спортским такмичењима и изван спортских такмичења, осим оне коју спроводи WDF на међународним такмичењима која се организују у Републици Србији.

ПФС је дужан да на полуфиналима и финалима националних првенстава, као и полуфиналима или финалима плеј оф националних такмичења организује допинг контролу у складу са Законом о спречавању допинга у спорту и да сноси трошкове спровођења допинг контроле.

ПФС може предложити Антидопинг агенцији Републике Србије да спроведе допинг контролу на одређеним такмичењима или допинг контролу изван такмичења одређених тимова, тренинг група или појединих спортиста, уз сношење трошкова спровођења допинг контроле.

Члан 13

Светска антидопинг агенција и WDF, као и организатори међународних спортских такмичења, надлежни су за допинг контролу спортиста на спортским такмичењима и изван спортских такмичења, на начин на који је то утврђено и у складу са правилима Светског антидопинг кодекса и надлежног међународног спортског ПФС.

Члан 14

ПФС и сви његови чланови дужни су да пријаве све информације које указују или се односе на повреду антидопинг правила Антидопинг агенцији Републике Србије и WDF, као и да учествују у

истрагама које спроводи било која антидопинг организација која има надлежност за спровођење истраге.

Члан 15

ПФС је дужан да снажно делује на спречавању свих потенцијалних повреда антидопинг правила, у оквиру своје надлежности, укључујући истрагу у сваком појединачном случају да ли су помоћно особље спортисте или друга лица били умешани у допинг спортисте, да осигура правилно изрицање мера и да спроводе аутоматску истрагу над помоћним особљем спортисте у случају било које повреде антидопинг правила које укључује малолетника или помоћно особље спортисте које је било део тима више од једног спортисте који је начинио повреду антидопинг правила.

VI Анализа узорака

Члан 16

Анализа узорака са допинг контроле врши се у складу са Законом о спречавању допинга у спорту и у складу са правилима Светског антидопинг кодекса и WDF.

VII Вођење резултата (менаџмент резултата)

Члан 17

Вођење резултата врши се у складу са одредбама Правилника о допинг контроли на спортским такмичењима и изван такмичења Антидопинг агенције Републике Србије, као и у складу са Законом о спречавању допинга у спорту и правилима Светског антидопинг кодекса и WDF.

Члан 18

ПФС покреће поступак за утврђивање повреде антидопинг правила на основу обавештења Антидопинг агенције Републике Србије о повреди антидопинг правила.

Члан 19

Спортиста или друго лице коме је стављена на терет повреда антидопинг правила, има право да се у року од седам дана од дана пријема обавештења о позитивном резултату анализе узетог узорка, односно о повреди антидопинг правила, писмено изјасни ПФС и Антидопинг агенцији Републике Србије о примљеном обавештењу и свим околностима конкретнег случаја.

Члан 20

Сваки спортиста има право да захтева и присуствује анализи узорка Б, о свом трошку, да би се утврдило да ли и тај узорак показује присуство исте забрањене супстанце која је откривена у узорку А, у складу са одредбама Правилника о допинг контроли на спортским такмичењима и изван такмичења Антидопинг агенције Републике Србије.

Члан 21

Након истека рока за изјашњење из члана 19. овог правилника, спортиста, односно друга лица која су учествовала у повреди антидопинг правила, могу бити пре доношења коначне одлуке о одговорности, привремено суспендовани из учествовања у било ком својству и у било ком спорту, на спортским приредбама или у активностима у ингеренцији овлашћених антидопинг организација, као и оних које организују или дозвољавају организације у области спорта у Републици Србији (привремена суспензија). При одлучивању о привременој суспензији у обзир се узимају: санкције које се могу очекивати; које антидопинг правило је повређено; могући степен кривице спортисте, односно другог лица.

Уколико постоји позитиван А налаз, који се не може оправдати нити одобреним ТУЕ нити очигледним одступањима од међународних стандарда за тестирање и лабораторијске анализе, који доводе у питање исправност добијених резултата, спортиста се обавезно привремено суспендује.

Од изрицања привремене суспензије у случају из претходног става може се изузетно одустати у случају када ПФС нађе на основу изјашњења спортисте, да постоји основана сумња у исправност позитивног А налаза, или да постоји потреба да се ради разјашњења стања ствари спроведу додатна испитивања или ако постоји основана сумња у скривљену повреду антидопинг правила. Приликом доношења одлуке водиће се рачуна како о интересима спортисте тако и интересима свих осталих спортиста на једнакост шанси и поштовање фер плеја.

Члан 22

За изрицање привремене суспензије надлежан је председник дисциплинске комисије ПФС, а уколико не буде донета благовремено њу ће, у складу са Правилником о допинг контроли на спортским такмичењима и изван такмичења Антидопинг агенције Републике Србије, донети председник Антидопинг одбора Антидопинг агенције Републике Србије.

Уколико одлука о привременој суспензији није донета, спортиста или друго лице, има право да самостално, на добровољној бази, у писаној форми да изјаву о прихватању привремене суспензије и након тога се повуче из такмичења. Копија добровољног пристанка на привремену суспензију прослеђује се свакој страни која прима обавештење о почињеној повреди антидопинг правила. Прихватање привремене суспензије од стране спортисте или другог лица није признање и неће бити коришћено на било који начин као додатни доказ против спортисте или другог лица.

Члан 23

Суспендовано лице има право жалбе Антидопинг одбору Антидопинг агенције Републике Србије на одлуку о суспензији, у складу са Правилником о утврђивању одговорности лица које је учинило повреду антидопинг правила Антидопинг агенције Републике Србије.

VIII Право на правичан претрес и обавештење о одлуци

Члан 24

Сваком лицу за које постоји сумња да је починило повреду антидопинг правила, ПФС је дужан да обезбеди, као минимум, правичан претрес, у разумном временском року, од стране дисциплинске комисије која је дужна да претрес води правично и непристрасно.

Члан 25

ПФС ће, по правилу, најкасније седам дана након пријема обавештења Антидопинг агенције Републике Србије да је одређено лице учинило повреду антидопинг правила да покрене пред дисциплинском комисијом поступак за утврђивање одговорности за повреду антидопинг правила.

Усмена расправа требала би, по правилу, да се одржи најкасније четири недеље након истека рока из става 1. овог члана.

Допуштени докази су: саслушање странака, саслушање сведока, исправе, увиђај, вештачење, признање.

Дисциплинска комисија може изузетно одлучити и да се не одржи усмену расправу и да се води поступак на основу исправе и других писмених докумената уколико је лице које је окривљено за повреду антидопинг правила са тиме сагласно или је признало повреду антидопинг правила или одбија да учествује у поступку.

Антидопинг агенција Републике Србије увек има право да се појави као странка у поступку утврђивања одговорности за повреду антидопинг правила.

Члан 26

У оправданим случајевима, када је хитно поступање у утврђивању повреду антидопинг правила, неопходно да би се утврдило да ли спортиста може да учествује на спортској приредби или током спортске приредбе када одлука о повреди антидопинг правила утиче на валидност резултата спортисте или на даље учешће на приредби, претрес може бити одржан по хитном поступку.

Члан 27

У случају да лице коме се ставља на терет повреда антидопинг правила избегава претрес, дисциплинска комисија доноси одлуку на основу доказа који су поднети. Избегавање претреса може бити изричито или пропуштањем спортисте или другог лица да одговоре на тврдњу да је почињена повреда антидопинг правила, у року од 10 дана од дана кад му је достављена пријава за одговор.

Члан 28

ПФС је у обавези да првостепену одлуку о утврђивању одговорности лица за повреду антидопинг правила достави без одлагања свим лицима која су овлашћена да изјаве жалбу на ту одлуку у складу са Правилником о утврђивању одговорности лица које је учинило повреду антидопинг правила Антидопинг агенције Републике Србије.

Члан 29

Жалба на одлуку ПФС у вези утврђивања одговорности лица због повреду антидопинг правила подноси се Антидопинг одбору Антидопинг агенције Републике Србије, у складу са Правилником о утврђивању одговорности лица које је учинило повреду антидопинг правила Антидопинг агенције Републике Србије, осим ако у складу са законом није одређена, односно уговорена надлежност међународне спортске арбитраже.

Члан 30

У случају да ПФС не изрекне прописане дисциплинске мере у року од четири месеца од подношења пријаве за учињену повреду антидопинг правила, одговорност лица које је учинило повреду антидопинг правила утврђује Антидопинг одбор Антидопинг агенције Републике Србије.

Члан 31

ПФС је у обавези да о случајевима правноснажно утврђене повреде антидопинг правила обавести спортског инспектора ради покретања прекршајног или кривичног поступка у складу са Законом о спречавању допинга у спорту.

Члан 32

Антидопинг агенција Републике Србије, у складу са Законом о спречавању допинга у спорту, објављује на свом веб сајту идентитет спортисте или другог лица, осим уколико је у питању малолетно лице, за које је првостепеном или коначном одлуком утврђено да је починило повреду антидопинг правила, с тим да је та информација јавно доступна док траје временски период казне, односно 30 дана уколико је временски период казне мањи од 30 дана. Уз име и презиме кажњеног лица објављују се и подаци о грани спорта којом се лице бави, повреди антидопинг правила, забрањеној супстанци или методу који је коришћен и изреченим мерама.

Члан 33

Због повреде антидопинг правила коју је починио спортиста међународног или националног ранга, уз сагласност спортисте, антидопинг организације надлежне за вођење резултата, Светске антидопинг агенције, и сваке друге антидопинг организације која има право жалбе на првостепену одлуку ЦАС-у, може се спровести обједињени претрес пред ЦАС-ом, без обавезе претходног претреса.

ИХ Дисциплинске мере које се изричу због повреда антидопинг правила

Члан 34

Дисциплинске мере које се изричу због повреде антидопинг правила јесу:

- 1) дисквалификација спортских резултата;
- 2) привремена суспензија;
- 3) забрана учешћа на такмичењима;
- 4) забрана обављања послова у области спорта;
- 5) друге мере утврђене Светским антидопинг кодексом и спортским правилима WDF.

Члан 35

Ниједно лице коме је изречена мера због повреде антидопинг правила не може, за време трајања мере, учествовати у било ком својству и у било ком спорту, на спортским приредбама или у активностима (изузев у овлашћеним програмима антидопинг образовања и рехабилитације) у ингеренцији овлашћених антидопинг организација, као и оних које организују или дозвољавају организације у области спорта у Републици Србији, осим ако је правилима Светског антидопинг кодекса и WDF другачије одређено.

Забрана из става 1. овог члана обухвата и забрану обављања било каквог посла, односно функције или чланства у органима и радним телима организација у области спорта у Републици Србији.

Спортиста остаје подложен допинг контроли и за време трајања мере.

Члан 36

Лица за која се утврди да су одговорна за допинг одговарају за штету која настане за друга лица према општим правилима о одговорности за штету.

Члан 37

Спортиста или спортски стручњак за кога се утврди да је одговоран за допинг губи за време трајања изречене мере статус који има на основу прописа којим се уређује национална категоризација спортиста, односно национална категоризација спортских стручњака.

Члан 38

Повреда антидопинг правила у вези са тестирањем на такмичењу, аутоматски доводи до дисквалификације појединачног резултата постигнутог на том такмичењу уз све пратеће последице, укључујући и одузимање свих медаља, бодова и награда.

Поред аутоматске дисквалификације резултата оствареног на такмичењу на коме је прикупљен позитиван узорак, сви други резултати на такмичењима који су постигнути од датума када је прикупљен позитиван узорак (било на такмичењу или изван такмичења), или од када је почињена нека друга повреда антидопинг правила, па до почетка привремене суспензије или периода забране, биће, осим ако правичност не налаже другачије, дисквалификовани уз све последице које из тога произилазе, укључујући одузимање свих медаља, бодова и награда.

Повреда антидопинг правила од стране индивидуалног спортисте из тима у екипном такмичењу, у вези са тестирањем на такмичењу, аутоматски доводи до одузимања било које награде коју прими тај спортиста на том такмичењу.

Ако се утврди да је више од два члана тима повредило антидопинг правило за време исте спортске приредбе, Дисциплинска комисија ће да изрекне казну за тим (губитак бодова, дисквалификација са такмичења или приредбе или другу одговарајућу казну коју нађе за сходно у оквирима казни предвиђених дисциплинским правилима), као додатак било којој казни изреченој спортистима који су починили повреду антидопинг правила.

Члан 39

Период забране учешћа на такмичењима за прву повреду антидопинг правила из члана 3. став 1. тачке 1), 2) или б) овог правилника износи 4 године:

- 1) у случају да се повреда антидопинг правила не односи на специфичну супстанцу, а спортиста или друго лице не успе да докаже да повреда антидопинг правила није била намерна; или
- 2) у случају да се повреда антидопинг правила односи на специфичну супстанцу, уколико овлашћена антидопинг организација успе да докаже да је повреда била намерна.

У случају да се повреда антидопинг правила из става 1. овог члана не односи на специфичну супстанцу, а спортиста или друго лице докаже да повреда антидопинг правила није била намерна или се повреда односи на специфичну супстанцу, а овлашћена антидопинг организација није успела да

докаже да је повреда била намерна, период забране на такмичењима за прву повреду антидопинг правила износи 2 године.

Период забране утврђен у складу са овим чланом може бити потенцијално умањен у складу са члановима 47. до 53. овог правилника.

Члан 40

Период забране учешћа на такмичењима за прву повреду антидопинг правила из члана 3. став 1. тачке 3) или 5) овог правилника износи 4 године, осим ако у случају пропуштања да се да узорак, спортиста докаже да почињена повреда антидопинг правила није била намерна када ће период забране бити 2 године.

Члан 41

Период забране учешћа на такмичењима за прву повреду антидопинг правила из члана 3. став 1. тачка 4) овог правилника износи 2 године, уз могућност смањења на минимум од једне године у зависности од степена пропуста спортисте.

У случају постојања озбиљне сумње да је спортиста, услед измена обрасца о локацији у последњем тренутку или другог поступања, желео да избегне доступност за тестирање, период забране ће износити 2 године.

Члан 42

Период забране учешћа на такмичењима за прву повреду антидопинг правила из члана 3. став 1. тачке 7) или 8) овог правилника износи најмање 4 године до доживотне забране, у зависности од тежине повреде.

Повреда антидопинг правила из става 1. овог члана која укључује малолетно лице сматраће се изузетно тешком повредом, и, ако је почињена од стране помоћног особља спортисте, изузев за повреде везане за специфичне супстанце, резултираће доживотном забраном за то помоћно особље спортисте.

Члан 43

Период забране учешћа на такмичењима за прву повреду антидопинг правила из члана 3. став 1. тачка 9) овог правилника износи најмање 2 године до 4 године, у зависности од тежине повреде.

Члан 44

Период забране учешћа на такмичењима за прву повреду антидопинг правила из члана 3. став 1. тачка 10) овог правилника износи 2 године, уз могућност смањења на минимум од једне године у зависности од степена пропуста спортисте или другог лица и других околности везаних за случај.

Члан 45

Наведени периоди забране учешћа на такмичењима сходно се примењују и на забрану обављања послова у области спорта.

Члан 46

У смислу овог правилника, намерна повреда антидопинг правила је она код које спортиста или друго лице поступају са свешћу да чине повреду антидопинг правила или свешћу да постоји значајан ризик од наступања повреде антидопинг правила и свесно занемарују тај ризик.

Повреда антидопинг правила услед неповољног аналитичког налаза на супстанцу која је забрањена само на такмичењу неће се сматрати намерном ако је у питању специфична супстанца и ако спортиста може да докаже да је користио забрањену супстанцу изван такмичења.

Повреда антидопинг правила услед неповољног аналитичког налаза на супстанцу која је забрањена само на такмичењу неће се сматрати намерном ако супстанца није специфична под условом да спортиста може да докаже да је забрањена супстанца коришћена изван такмичења из разлога који нису у вези са побољшањем спортских перформанси.

Члан 47

Ако спортиста или друго лице докажу у појединачном случају да нису криви, односно да није било пропуста или немара односно непажње код њих, онда ће период забране који се иначе изриче бити укинут.

Овај члан се примењује само на изрицање казне, односно не примењују се на одлучивање о томе да ли је почињена повреда антидопинг правила.

Овај члан није примењив у следећим случајевима:

- 1) када је позитиван допинг тест резултат погрешно обележеног или контаминираног витамина или дијететског суплемента (спортиста је одговоран за оно што унесе у себе и упозорен је на могућу контаминацију суплемената);
- 2) давање забрањене супстанце од стране помоћног особља спортисте - лекара или тренера без обавештавања спортисте (спортиста је одговоран за свој избор медицинског персонала и за упозорење медицинског персонала да не сме да узме било коју забрањену супстанцу);
- 3) саботажа хране или пића спортисте од стране брачног друга, тренера или другог лица из круга сарадника спортисте (спортиста је одговоран за оно што унесе у себе и за поступање лица којима је поверио приступ његовој храни и пићу).

Члан 48

У случају када се повреда антидопинг правила односи на специфичне супстанце, и спортиста или друго лице докажу да у њиховом поступању није било значајног пропуста или немара, онда ће казна бити у најмањој мери опомена без изрицања периода забране, а највише две године забране, у зависности од степена пропуста спортисте или другог лица.

У случају да спортиста или друго лице докажу да није било значајног пропуста или немара и да је откривена забрањена супстанца пореклом из контаминираног производа (контаминираног суплемента), онда ће казна бити у најмањој мери опомена без изрицања периода забране, а највише две године забране, у зависности од степена пропуста спортисте или другог лица. У процени степена пропуста спортисте водиће се рачуна о томе да ли је спортиста пријавио коришћење производа који је био контаминиран у формулару приликом допинг контроле.

Члан 49

Ако спортиста или друго лице докажу у конкретном случају, на који члан 48. овог правилника није применљив (није у питању специфична супстанца или контаминирани производ), да није било значајног пропуста или немара у њиховом поступању, онда иначе примењиви период забране може бити смањен у зависности од степена пропуста спортисте или другог лица, али то смањење не може бити веће од половине иначе примењивог периода забране.

Ако је период забране који би иначе био примењен доживотна забрана, смањени период забране не може бити мањи од осам година.

Овај члан може бити примењен на било коју повреду антидопинг правила, осим повреда из чланова где је намера елемент повреде антидопинг правила (повреде из члана 3. став 1. тачке 5), 7), 8) или 9) овог правилника) или је елемент одређене казне (члан 39. став 1. овог правилника) или распон периода забране већ одређен у члану узимајући у обзир степен пропуста спортисте или другог лица.

Члан 50

Уколико спортиста или друго лице пружи значајан допринос овлашћеној антидопинг организацији у откривању или утврђивању неке друге повреде антидопинг правила, услед кога:

1) антидопинг организација открије или утврди повреду антидопинг правила почињену од стране другог лица; или

2) кривични или други надлежни орган открију кривично дело или други прекршај од стране другог лица и о томе обавесте антидопинг организацију надлежну за вођење резултата;

тада је, уз одобрење Светске антидопинг агенције и надлежног међународног спортског савеза, могуће умањити иначе одређени период забране, у складу са одредбама Светског антидопинг кодекса и правила надлежног међународног спортског савеза.

За колики се временски период може умањити период забране биће одлучено имајући у виду тежину повреде коју је учинио спортиста или друго лице и колико је била значајна помоћ која је пружена у напорима да се допинг елиминише из спорта. Период забране не може бити умањен више од три четвртине периода забране који се иначе примењује. Ако је период забране који би иначе био изречен доживотна забрана, онда умањени период по овом основу не може бити краћи од 8 година. Уколико спортиста или друго лице престану да сарађују и не пруже комплетну и веродостојну помоћ при откривању повреде антидопинг правила, умањена казна по основу помоћи ће бити преиначена на казну која је првобитно требало да буде изречена

Члан 51

Када спортиста или друго лице добровољно признају повреду антидопинг правила пре него што су примили обавештење о допинг контроли односно прикупљању узорка којим се може установити повреда антидопинг правила (или у случајевима повреде антидопинг правила изван оне из члана 3. став 1. тачка 1) овог правилника - пре примање обавештења о почињеној повреди у складу са чланом 18. овог правилника), и то је признање једини поуздан доказ повреде у време признања, онда се период забране може умањити, али не више од половине иначе предвиђеног периода забране.

Период умањења забране ће бити одређен у зависности од тога колико је вероватно да би повреда антидопинг правила била откривена да спортиста или друго лице нису одлучили да је добровољно признају.

Члан 52

Спортисти или другом лицу коме потенцијално прети забрана у трајању од 4 године, сходно члану 39. став 1. или члану 40. овог правилника, а који моментално и без одлагања призна почињену повреду антидопинг правила након што му је иста стављена на терет од стране антидопинг организације, може се, уз одобрење Светске антидопинг агенције и антидопинг организације која води резултате, умањити период забране у зависности од тежине повреде и степена пропуста, с тим да изречени период забране не може износити мање од 2 године.

Члан 53

Пре примене било каквог смањења периода забране по члановима 50. до 52. овог правилника, треба одредити иначе примењиви период забране према члановима 39. до 49. овог правилника.

Ако су спортиста или друго лице остварили право на смањење периода забране по члановима 50. до 52. овог правилника, онда ће период забране бити смањен, али с тим да не износи испод једне четвртине иначе примењивог периода забране.

Члан 54

Дисциплинска комисија одређује период забране, имајући у виду одредбе овог правилника, Закона о спречавању допинга у спорту, као и правила Светског антидопинг кодекса и WDF, у 4 корака:

- 1) дисциплинска комисија утврђује који је основни период забране (чланови 39. до 49. овог правилника) примењив за конкретну повреду антидопинг правила;
- 2) уколико је основни период забране утврђен у одређеном распону, дисциплинска комисија одређује одговарајући период забране у оквирима предвиђеног распона, сходно степену пропуста спортисте или другог лица;
- 3) дисциплинска комисија утврђује да ли постоји основ за смањење казне по члановима 50. до 53. овог правилника;
- 4) дисциплинска комисија утврђује почетак периода забране.

Примери правилне примене правила о утврђивању периода забране садржани су у додатку 2. Светског антидопинг кодекса.

Члан 55

За другу по реду повреду антидопинг правила почињену од стране спортисте или другог лица, период забране ће бити онај који је највећи од следећих периода забране:

- (а) шест месеци;
- (б) половина периода забране одређеног за прву повреду антидопинг правила не узимајући у обзир било какво смањење по члановима 50. до 53. овог правилника;
- (ц) двоструки период забране иначе примењив за другу повреду антидопинг правила уколико би се та повреда третираола као да је прва, без узимања у обзир било каквог смањења по члановима 50. до 53. овог правилника

Утврђени период забране може бити даље смањен применом чланова 50. до 53. овог правилника

Члан 56

Трећа повреда антидопинг правила ће увек резултовати доживотном забраном, осим у случајевима када се испуне услови за укидање или смањење периода забране према члановима 47. до 49. овог правилника или се трећа повреда односи на повреду из члана 3. став 1. тачка 4) овог правилника, када период забране износи од 8 година до доживотне забране.

Члан 57

Одређивање повреде антидопинг правила као вишеструке, односно као друге или треће по реду врши се у складу са правилима Светског антидопинг кодекса и WDF. Све повреде антидопинг правила које се третирају као вишеструке морају бити учињене у истом десетогодишњем периоду.

Члан 58

У случају повреде антидопинг правила за коју је изречен максимални иначе примењиви период забране, дисциплинска комисија, као додатак казни, може изрећи спортисти или другом лицу и новчану казну или обавезу надокнаде трошкова, у распону предвиђеном другим дисциплинским правилима ПФС.

Члан 59

Период забране почиње да тече од дана доношења одлуке о забрани. Ако је спортисти или другом лицу изречена, или од стране њих добровољно прихваћена, привремена суспензија и ако је поштована од стране спортисте или другог лица, онда се период привремене суспензије урачунава у период забране који на крају буде одређен.

Када постоје значајна одлагања у вођењу претреса или других аспеката допинг контроле која не зависе од спортисте или другог лица, дисциплинска комисије може, уколико то налаже правичност, одредити ранији почетак периода забране, али не раније од дана прикупљања узорка или дана када је почињена нека друга повреда антидопинг правила. Сви резултати на такмичењу који су постигнути током периода забране, укључујући ретроактивну забрану, биће дисквалификовани.

Када спортиста или друго лице, без одлагања, признају повреду антидопинг правила након стављања на терет исте од стране антидопинг организације, период забране може почети и раније, а најраније од датума прикупљања узорка или од датума када је почињена нека друга повреда антидопинг правила, али само уколико период забране није већ умањен по основу члана 52. овог правилника, и с тим да спортиста или друго лице морају да одслуже најмање половину периода забране почев од дана доношења одлуке о забрани.

Члан 60.

ПФС је дужан да ускрати у потпуности финансирање спортиста, спортских стручњака, спортских организација и других лица која не поштују важећа антидопинг правила, као и да не дозволи обављање било које спортске активности и спортске делатности или било које функције у оквирима надлежности ПФС лицу коме је, у складу са овим законом, изречена мера због повреде антидопинг правила или кривична или прекршајна казна, за време трајања изречене мере, односно казне.

Члан 61.

Као изузетак од примене забране обављања спортских активности за време трајања изречене мере, спортиста може да се врати на тренинг са тимом или да користи просторије или терене клуба током

- 1) последња два месеца забране за спортисту, уколико је период забране 8 месеци или дужи, или
- 2) током последњег квартала забране уколико је квартал краћи од два месеца.

Током периода тренинга описаног у овом члану, кажњени спортиста не може да се такмичи или буде ангажован ни у једној другој активности осим тренинга.

Члан 62.

Када спортиста или друго лице коме је изречен период забране учешћа прекрши ту забрану поступајући противно одредбама овог правилника, резултати таквог учешћа ће бити дисквалификовани и нови период забране једнак првобитно изреченом периоду забране, биће додат

том првобитно изреченом периоду. Нови период забране може бити прилагођен степену пропуста спортисте или другог лица и у зависности од околности случаја.

Када помоћно особље спортисте или друго лице, у надлежности ПФС, помогну спортисти у кршењу забране учешћа током периода забране, ПФС ће им изрећи одговарајуће казне због повреде антидопинг правила из члана 3. став 1. тачка 9) овог правилника.

Члан 63.

Обавезни део сваке казне за повреду антидопинг правила је и јавно објављивање података о лицу које је починило повреду антидопинг правила у складу са чланом 32. овог правилника.

X Поверљивост и извештавање

Члан 64.

Заштита података о личности и приватности у области спречавања допинга у спорту остварује се у складу са одредбама Закона о спречавању допинга у спорту и закона којим се уређује заштита података о личности.

XI Примена и признавање одлука

Члан 65.

ПФС признаје, поштује и примењује све одлуке донете од стране овлашћених антидопинг организација, које су у сагласности са Светским антидопинг кодексом.

XII Обавезе чланова ПФС

Члан 66.

Сви чланови ПФС дужни су да поштују обавезе које проистичу из примене мера за спречавање допинга у спорту.

XIII Застарелост

Члан 67.

Никакви поступци не могу бити покретани против спортисте или другог лица због повреда антидопинг правила уколико је прошло више од десет година од датума када је повреда почињена, осим уколико спортиста или друго лице нису обавештени о повреди антидопинг правила у складу са чланом 18. овог правилника, или је обавештавање покушано на разумно прихватљив начин, пре истека тог рока.

XIV Програм антидопинг деловања и друге обавезе ПФС у складу са Законом о спречавању допинга у спорту

Члан 68.

Поред наведених мера и активности у циљу спречавања допинга у спорту, ПФС ће у складу са обавезама из Закона о спречавању допинга у спорту:

- 1) да донесе програм антидопинг деловања и достави га Антидопинг агенцији Републике Србије у року од 15 дана од дана доношења;
- 2) да обезбеди стално индивидуално медицинско праћење категорисаних спортиста и у том циљу донесе потребне акте и предузме конкретне мере;
- 3) да спортским правилима и у сарадњи са Антидопинг агенцијом Републике Србије обезбеди да се чланови ПФС, а посебно спортски стручњаци и регистровани спортисти свих узрасних категорија непрекидно, а најмање једанпут годишње, обавештавају и едукују о важећим прописима који се односе на допинг у спорту и штетним последицама по здравље употребе допинг средстава;
- 4) да одреди одговорно лице за надзор над спровођењем мера за спречавање допинга;
- 5) да најмање 21 дан пре одржавања такмичења које организује, или које је под његовом контролом, пријави такмичење Антидопинг агенцији Републике Србије, као и да најкасније до краја текуће године достави Антидопинг агенцији Републике Србије календар такмичења за наредну годину;
- 6) да најмање једанпут у шест месеци обавести Антидопинг агенцију Републике Србије о плановима тренинга и припрема врхунских спортиста и националних спортских репрезентација;
- 7) да контролише антидопинг програме својих чланица, као и спровођење тих програма;
- 8) да на крају године обавести министарство надлежно за послове спорта и Антидопинг агенцију Републике Србије о мерама за борбу против допинга предузетим у току године;
- 9) да на полуфиналима и финалима националних првенстава, као и полуфиналима или финалима плеј оф националних такмичења организује допинг контролу у складу са Законом о спречавању допинга у спорту, и да сноси трошкове спровођења допинг контроле;
- 10) да промовише јачање вредности спортске етике, фер плеја и здравља спортиста.

XV Прелазне и завршне одредбе

Члан 69.

На све што није одређено овим правилником, примењују се одредбе Закона о спречавању допинга у спорту, правила Антидопинг агенције Републике Србије, Светског антидопинг кодекса, међународних стандарда одобрених од стране Светске антидопинг агенције, правила WDF и одребе Дисциплинског правилника ПФС.

Уколико је нека одредба овог правилника у изричитој супротности или није у складу са одредбама Закона о спречавању допинга у спорту, правилима Антидопинг агенције Републике Србије, Светским антидопинг кодексом, међународним стандардима одобреним од стране Светске антидопинг агенције и правилима WDF, неће се примењивати, већ ће се уместо ње применити одговарајућа одредба наведених антидопинг правила.

Члан 70.

Ступањем на снагу овог правилника престаје да важи члан 47. Дисциплинског правилника ПФС.

Овај правилник ступа на снагу даном доношења.

Председник ПФС
Владимир Ињац, с.р.